

Nejvyšší správní soud shledal však, že žalované ministerstvo nechtělo tu naříditi takovouto obnovu, nýbrž že chtělo jen vysloviti, že řízení už provedené následkem různých nedostatků nelze považovati za úřední jednání, s nímž by mohly býti spojeny právní účinky, a že vydaný nález nelze kvalifikovati jako platné a právní moci schopné úřední opatření, naopak že vše, co dosud v záležitosti Jana Hájka rozhodčím soudem v Mostě bylo zařízeno, jest ničím a zmatečným, a že tudíž nutno na ně pozírati, jako by vůbec neexistovalo.

Takovýto výrok mohlo by arci ministerstvo jako dohlédací úřad ve smyslu § 35 cit. min. nař. učiniti, avšak jen tenkrát, kdyby zmatečnost řízení i nálezu jím shledanou bylo lze označiti za absolutní, nikoli však, kdyby bylo možno tuto zmatečnost hodnotiti toliko jako relativní, neboť takovouto zmatečnost mohla by vždy uplatniti toliko strana v řádném řízení opravném, a ježto proti rozhodnutí rozhodčího soudu jakýkoliv opravní prostředek jest vyloučen, nebylo by lze ji vůbec k platnosti přivést.

Zdali v daném případě vskutku šlo o takovouto absolutní zmatečnost, nelze však na základě dané skutkové podstaty a zvláště na základě naříkaného rozhodnutí, jež mluví všeobecně jen o nedostacích, aniž by je blíže konkretisovalo, posouditi, i bylo proto naříkané rozhodnutí v tomto bodě dle § 6 zákona o správním soudě zrušiti pro vady řízení.

Pokud naříkané rozhodnutí současně deleguje jiný rozhodčí soud k provedení případného nového jednání, jeví se tento výrok v každém případě, a to i tenkrát, dojde-li skutečně k novému projednání, nezákonným, pokud není prokázáno, že jsou tu podmínky § 20, odst. 2 cit. zákona. Že by tu takové podmínky byly, nebylo ani v řízení zjištěno, ani v naříkaném výnose tvrzeno.

Č. 501.

Volební právo do obcí: * Dohlédací úřad může zrušiti volbu do obecního zastupitelstva z moci úřední toliko, byla-li zvolena osoba nevolitelná (§ 53 zák. ze dne 31. ledna 1919 č. 75 sb. z. a n.). Při jiných vadách volby může zakročiti jen k námitkám podaným voličem k tomu oprávněným.

(Nález ze dne 2. září 1920 č. 8068.)

Věc: Jan Mick a soudruzi ve Lhotě u Šternberku (adv. Dr. K. Schreiter z Prahy) proti zemské správě politické v Brně stran volby do obecního zastupitelstva a obecní rady.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím volební komise při okresní správě politické ve Šternberku ze dne 1. června 1919 čís. 6858 bylo nalezeno právem, že 42 ošetřovatelům a ošetřovatelkám zemského ústavu pro choromyslné ve Lhotě volební právo v této obci nepřísluší, poněvadž se v této obci sice zdržují, nemají tam však bydliště, pročež nebyli zapsáni do seznamu voličského.

Nálezem nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 1919 čís. 5207 (viz Boh. č. 216) bylo toto rozhodnutí zrušeno pro vady řízení.

Nejvyšší správní soud vycházel v tomto svém nálezu z názoru, že ošetřovatelský personál zemského ústavu pro choromyslné měl by bydlíště v sídle tohoto ústavu, kdyby byl k němu v poměru čeledním ve smyslu zákona ze dne 2. května 1886 čís. 53 z. z. a shledal v tom, že okolnosti pro posouzení poměru toho rozhodné nebyly vyšetřeny, vadu řízení, k jejímuž odstranění naříkané rozhodnutí zrušil.

Zatím byla vykonána dne 15. června 1919 volba do obecního zastupitelstva ve Lhotě, které se zmíněných 42 ošetřovatelů a ošetřovatelek nesúčastnilo, protože nebyli do voličských seznamů zapsáni. Když proti této volbě nebylo podáno námitek, byla dne 9. července 1919 vykonána volba starosty a obecní rady, proti které rovněž nebyly námítky podány.

Naříkaným rozhodnutím zrušila zemská správa politická v Brně obě tyto volby z moci úřední. O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nejvyšší správní soud toto:

Žalovaný úřad odvolává se k odůvodnění svého rozhodnutí na § 56 vol. ř., v odvodním spise pak na své právo dohlédací. Naříkané rozhodnutí nebylo vydáno ve smyslu § 56 zákona ze dne 31. ledna 1919 čís. 75 sb. z. a n. k podaným námítkám, nýbrž z moci úřední. O opravě výsledku volby úřadem dohlédacím z moci úřední mluví však zákon o volení v obcích na jediném místě, a sice v § 53 l. c. a tam jest pravomoc dohlédacího úřadu obmezena na jediný určitý případ, když totiž byla do obecního zastupitelstva zvolena osoba nevolitelná. Právo z moci úřední zrušiti volbu do obecního zastupitelstva nebo obecní rady pro jiné vady, nežli jest vada v § 53 l. c. uvedená, není v zákoně dáno žádnému úřadu. Pravomoc politického úřadu II. stolice dle §§ 56 a 67 vol. ř. zrušiti volbu do obecního zastupitelstva nebo obecní rady pro jiné vady volebního řízení, nežli jest nedostatek volitelnosti osoby zvolené, předpokládá námítky podané voličem v obci oprávněným.

Zrušila-li tudíž zemská politická správa jako úřad dohlédací z moci úřední volbu do obecního zastupitelstva a volbu starosty a obecní rady pro jiné vady, nežli pro vadu v § 53 vol. ř. uvedenou, osobila si kompetenci, kterou jí zákon neposkytuje, a porušila ustanovení zákona o oprávněném řízení volebním.

Bylo proto naříkané rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost a nebylo zapotřebí řešiti ostatní námítky stížnosti.

Č. 502.

Úřednictvo státní: I. * Předpis § 2, odst. 2, první věta zákona ze dne 23. července 1919 č. 457 sb. z. a n., jenž nařizuje odečtení doby uplynulé od 1. října 1918 až do dne jmenování od pěti půlletí jako léta válečná započítatelných osobám, které »po prvním říjnu 1918 dosáhly jmenováním požitků vyšší hodnostní třídy«, vztahuje se jen na osoby, které jmenováním do vyšší třídy povýšily a nikoliv i na osoby, které — aniž došly třídy vyšší — nabyly jen příjmů požitkům této vyšší třídy se rovnajících. — II. O povaze osobního přídatku k platu.

(Nález ze dne 2. září 1920 č. 8136.)

Věc: Dr. Ladislav Prokop, ministerský tajemník v ministerstvu vnitra v Praze, proti ministerstvu vnitra o započtení let válečných.